

Млада душа и зелена
Търпи-ли безъ игра?
А най-вече, като глѣда,
И чува тѣзъ гайдѣ.
А пѣкъ Ненчо, кѣтъ чуждина,
Се ся посвѣнява;
Пѣкъ сърце му, кѣтъ гадина,
Мира му не дава.

XIII.

Ей, чи види дѣло Димо
Гърдо и весело
Той на Ненча упѣри око:
— „Добъръ ти день сыно!
„Далъ Богъ добро дѣло Димо!
И Ненчо ся обади.
— „Ни-дѣй глѣда, чуждѣ, чуждино
„В' тѣз' години млади!...
„Улови ся играй сыно:
„Младини ся скѣпи;
„За младость ми й и днесъ жално
„И сърце ми трепти.
„Азъ кѣто бѣхъ като вази?...
„Попытай хора-та...
„Сега реда е на вази:
„Кършете хора-та!...
А пѣкъ Ненчо ся зачърви —
Чървена ябълка —
На хоро-то ся улови —
Право срѣщу Дешкѣ
Завърти ся вито хоро —
Весело грѣхнато;
С' радость глѣда дѣло Димо
И мысли минѣло-то
Насѣдахъ на около
Старци и старици
На лѣски-тѣ покрай хоро —
Изглѣдаѣтъ юнаци.